

Maar zo goed als 1D ervoor staat, zo dramatisch gaat het met de school. De examenuitslag van de gemengde leerweg draaide inderdaad op een bloedbad uit. Slechts twee van de vijfendertig leerlingen van de gemengde leerweg slaagden in één keer, en slechts tien mogen herexamen doen. Maar ook in de basis- en kaderberoepsgerichte leerweg zijn enkele leerlingen gezakt. De jaren daarvoor slaagden alle leerlingen. Alleen de schuld geven aan de hogere exameneisen is niet terecht. Het is echt fout gegaan. De veranderingen die het afgelopen jaar zijn doorgevoerd hebben geen effect gehad. De GKH krijgt definitief een zware onvoldoende voor de gemengde leerweg. De school wordt na de zomervakantie openlijk aan de schandpaal genageld als zeer zwak.

De kogel is nu door de kerk. De GKH gaat toch differentiëren, zoals de Inspectie van het Onderwijs wil. Er komt in het tweede jaar een extra klas met een hoger niveau wiskunde en taal voor leerlingen die de gemengde leerweg aankunnen, en dan krijgen de zwakke leerlingen in kleinere groepen ook extra aandacht. Weg is het uitgangspunt dat kinderen van alle niveaus bij elkaar in de klas moeten zitten om zich aan elkaar te kunnen optrekken.

Gerard Soetman is nog steeds zeer ontstemd over de definitieve beoordeling. Hij vindt dat er geen oog is voor wat de school voor de leerlingen doet. Volgens Soetman wordt de GKH afgestraft omdat ze leerlingen op een hoger niveau proberen te krijgen. 'We kunnen ze ook allemaal basisberoeps laten doen, zo'

als hun basisschooladvies aangeeft, en dan met mooie cijfers gaan zwaaien. Of de kinderen die mavo aankunnen lekker op school houden. Of de zwakke leerlingen geen examen laten doen, zoals andere scholen ook doen? Maar daar help je deze kinderen niet mee. En ik doe het voor de kinderen en niet voor dat plusje van de Inspectie van het Onderwijs. We moeten toe naar een systeem waaraan we kunnen zien hoeveel kinderen in een school groeien. We moeten gaan meten op toegevoegde waarde. Hoe komen ze binnen, hoe doen ze het en hoe verlaten ze de school? En niet de prestaties naast de gemiddelde prestaties van Nederland leggen.'

Maar die wijze van meten lijkt nog ver weg. Politiek en wetenschappers kunnen het niet eens worden over hoe dat eruit moet zien. Want wat geldt als achterstand? De ГKH krijgt nu achterstandsgeld op basis van de buurt waarin leerlingen wonen. Maar wat zegt dat over een individuele leerling? En met welke gegevens meet je de leerwinst? Zijn de Citotoetsen en centrale examens daarvoor wel geschikt? Maar wat stel je dan als norm? Niet alleen Nederland worstelt daarmee. Het is een vraag die alle onderwijsministers van westerse landen met veel migrantenkinderen regelmatig pijnigt.